

vandløbet skal sikre afledningen af vand samt tilgodese de økologiske krav.

Der henvises i denne forbindelse ligeledes til bemærkningerne til forslaget kapitel 6, hvor det blandt andet er anført, at vandløbsmyndigheden ved afgørelse af, om en ansøgning om regulering m.v. kan imødekommes, foruden at tage hensyn til samtlige afvandingsinteresser ved vandløbet skal sikre, at indgrebet i vandløbet er foreneligt med hensynet til den målsætning, der er fastlagt for vandløbets miljømæssige kvalitet.

Der henvises yderligere til, at målsætningen for vandløbskvaliteten fastlægges i medfør af miljøbeskyttelseslovens planlægningsbestemmelser.

Jeg er således ikke enig i, at forslaget med bemærkninger ikke i tilstrækkelig høj grad tager sigte på at sikre vandløbenes vandafledningsevne.

Kommentarer til de enkelte bestemmelser i lovforslaget, som landboorganisationerne har fremsat bemærkninger til:

ad § 3, stk. 4.

Landboorganisationerne tager afstand fra bestemmelsen, som man ikke finder er i overensstemmelse med flertalsindstillingen i betænkningen om vandløbsloven.

Hertil bemærkes, at forslaget i § 3, stk. 1 og 2 bevarer jordbrugserhvervets ret til at sænke grundvandet til den for dyrkningen nødvendige dybde samt bredejernes ret til at aflede dræningsvand til bestående vandløb.

Bestemmelsen i § 3, stk. 4 er en bemyndigelsesregel, der giver mulighed for at fastsætte regler om, at der for nærmere afgrænsede områder af vandløbsmyndighederne i regulativerne for offentlige vandløb kan fastsættes bestemmelser om regulering af den umiddelbare dræningsret.

Som det fremgår af bemærkningerne, er beføjelsen udelukkende tænkt anvendt, såfremt der iværksættes en mere generel okkerbekæmpelsesordning på baggrund af den i medfør af okkerloven etablerede forsøgsordning til nærmere afklaring af problemerne omkring udledning af okker i vandløb m.v., og giver således ikke adgang til et mere vidtgående indgreb i den fri dræningsret.

Af betænkningen vedrørende vandløbsloven fremgår det, at et flertal i udvalget har anbefalet den omhandlede bemyndigelse.

ad § 6

Landboorganisationerne henviser til, at bestemmelsen i den gældende vandløbslovs § 4, stk. 3, om hensyntagen til bestående afvandingsforhold og foreliggende muligheder for fremtidige afvandingsforanstaltninger ikke er medtaget i forslaget. Man finder, bestemmelsen er af væsentlig betydning for de fremtidige dræningsmuligheder.

Bestemmelsen i den gældende vandløbslovs § 4, stk. 3 fastsætter, at ingen må egenmægtigt rørlægge, overbygge eller foretage andre foranstaltninger ved vandløb, hvorved bestående afvandingsforhold eller foreliggende muligheder for fremtidige afvandingsforanstaltninger forringes eller i øvrigt andres berettigede interesser skades.

Bestemmelsen er kun et påbud til den, som på egen hånd vil rørlægge eller overbygge et vandløb.

Efter forslaget, jfr. bestemmelserne i kapitel 6 og kapitel 10, må ingen uden vandløbsmyndighedens samtykke foretage de nævnte foranstaltninger ved vandløb. Bestemmelsen i den gældende vandløbslovs § 4, stk. 3, må herefter anses for overflødig, hvorfor en bestemmelse af dette indhold er fjernet fra lovforslaget i forbindelse med den lovtekniske gennemgang af forslaget, der er foretaget med justitsministeriets lovkontor.

ad § 7

Landboorganisationerne tager afstand fra at overføre kompetencen fra vandløbsretterne til de kommunale myndigheder. Der henvises til, at det må frygtes, at disse myndigheder har en tilbøjelighed til at lade de øvrige parter, herunder landmændene, bære for store byrder og ulemper.

Det bemærkes, at vandløbsmyndighedens opgaver i forbindelse med økonomiske spørgsmål, herunder bidragsfordelinger og erstatninger, udelukkende er at søge at tilvejebringe forlig om disse spørgsmål, jfr. forslagens § 72, stk. 2, og § 74, stk. 1. Såfremt der ikke opnås forlig om de økonomiske spørgsmål, afgøres disse fortsat af landvæsenstretterne, jfr. forslagens § 72, stk. 3, og § 74, stk. 2.

ad § 12

Landboorganisationerne mener, at lodsjeerne ikke umiddelbart vil kunne kontrolle-